

ת"פ 9292/11/22 - מדינת ישראל נגד יוסף תמימי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9292-11-22 מדינת ישראל נ' תמימי

לפני בעניין:	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ פקד דוד כהן, מתמחה תביעות ירושלים
נגד הנאשם		יוסף תמימי ע"י ב"כ עוה"ד מופיד חאג'

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שביום 2.11.2022 בשעה 10:48, בעת שנבדק בבידוק הביטחוני בבית משפט זה, נתפס בתא פנימי בארנקו להב סכין מנתחים (סקלפל) באורך 2 ס"מ בתוך אריותו. הסכין נתגלתה במהלך שיקוף כבודתו של הנאשם. נטען כי הנאשם מסר כי "זה מפתח".

ההליכים

2. הנאשם נעצר על-אתר ביום 2.11.2022, והוגשה נגדו בקשה למעצר עד לתום ההליכים. הוא נותר במעצר ממש עד ליום 6.11.2022, אז שוחרר למעצר בית מלא בו שהה עד ליום 13.2.2023 אז הוסכם כי יוכל לצאת לעבודה בפיקוח.

רקע

3. ברקע הדברים הוסכם על הצדדים לגלות לבית המשפט, כי הנאשם הוא אחיו של מי שרצח את החיילת נועה לזר ז"ל במחסום שועפט. ביום ביצוע העבירה, הגיע הנאשם לבית המשפט לצורך דיון של אח אחר שהיה עצור באותו זמן באותו רקע. מהודעתו שהוגשה בהסכמה עלה, כי **"אני הייתי בבדיקה, שמתי את הארנק שלי סיגריות וטלפון ובדקו במכונה ואמרו לי יש משהו בארנק, יש לי את זה שנתיים בארנק, שאני שכחתי שיש לי את זה בארנק ואמרו לי שאני עצור... הסכין הקטן שמצאתם, זה לא סכין, זה אני מנקה אתו ציפורניים..."** אני אגיד לך את האמת, אני שמתי את זה ושכחתי שיש לי" (הודעת הנאשם, ש' 39 - 50).

4. מעדות המאבטח שהוגשה גם היא בהסכמה הסביר המאבטח שמספר פעמים שיקף את חפציו של הנאשם עד שגילה את הסכין, כשהנאשם ציין שמדובר במפתח (הודעת מאבטח, 2.11.2022 משעה 12:24).

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה סבר שמדובר במקרה חריג בחומרתו נוכח הנסיבות וטען למתחם שבין 3 ל-6 חודשי מאסר וענישה נלווית, ועתר להטיל על הנאשם 3 חודשי מאסר שיכול ויבוצעו בעבודות שירות וענישה נלווית. מנגד, עמד הסניגור על כך שהנאשם אינו קשור למעשיו של אחיו, שהתנהגותו הייתה תמימה ובכך העידה על היעדר כוונה שלילית לשימוש בסכין, וכי מכל מקום, יש לשפוט אותו על פי מעשיו שלו בלבד. הסניגור הדגיש שבשל הקשר המעשים, הוגש תיק זה במסגרת תיק מעצר שבו שהה הנאשם מעצר ממש ולאחר מכן מספר חודשים במעצר בית מלא כפי שפורט לעיל. הסניגור היפנה לפסיקה וביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, הנובע מן הערכים המוגנים, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם וכן מדיניות הענישה הנוהגת.

7. מבחינת **הערכים המוגנים**, הנאשם פגע בערכים המוגנים של ביטחון הציבור ושלומו גופו ונפשו, וזאת במידה בינונית-נמוכה.

8. מבחינת **הנסיבות**, אכן צודק הסניגור, כי במכלול הנסיבות יש להתמקד במעשיו של הנאשם בלבד מכוח העקרון שאין לפקוד אדם על עוונותיהם של אחרים. עם זאת, גם אם הנאשם שכח את הסכין בארנקו כשנתיים כפי שציין, וגם אם הסכין נמצאה באריזתה כפי שצוין בכתב האישום, עדיין כניסה לבית משפט כשאדם מצויד בסכין, יש בה פוטנציאל סיכון משמעותי. יחד עם זאת, נסיבות המקרה, כאשר הסכין לא הייתה על גופו מוכנה לשליפה, היא היתה טחובה בארנק ובתוך אריזה ואף היה קושי ממשי למצוא אותה, כאשר אדם סביר יודע שחפציו יעברו בידוק בעת כניסתו לבית המשפט, מטות את הכף לעבר האמונה שהדבר נעשה בשוגג ובלא כוונה מכוון, בוודאי לא בכוונה רעה. עם זאת, ע"פ הגדרת העבירה בחוק, מכיוון שהנאשם לא הוכיח את החזקת הסכין למטרה כשרה, יש להרשיעו כפי שקרה כאן ע"פ הודאת הנאשם. בפועל נגרם נזק מועט. על פוטנציאל הנזק עמדתי זה מכבר.

9. מבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, זו נעה בין של"ץ ומאסר מותנה ועד מאסר בפועל לחודשים ספורים במקרים חריגים. כך לדוגמה, ברע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מ"י** (מיום 27.6.2012) דן בית המשפט במדיניות העמדה לדין בעבירת החזקת סכין ולא שלל אפשרות של ביטול הרשעה במקרים מסוימים. התיק שם הסתיים בהרשעה של"ץ ומאסר מותנה. ברע"פ 632/14 **אדוניה נ' מ"י** (מיום 31.7.2014) נדון נאשם למאסר מותנה ושל"ץ בנסיבות של החזקת סכין פרפרית באורך 20 ס"מ במועדון. ברע"פ 3676/15 **מחאג'נה נ' מ"י** (מיום 9.6.2015) נדון נאשם ל-6 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בהחזקת סכין בין כתלי הכלא. נשקלו עבודות

שירות אך הנאשם לא התאים. נקבע מתחם שבין עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר. לפיכך, כפי שניתן לראות, הענישה במקרים קשים יותר, אכן נעה בין מאסר קצר למאסר ארוך יותר, שיכול ויבוצע בעבודות שירות.

10. במכלול הנסיבות קובע **מתחם** שבין של"ץ נרחב או ימי מאסר קצרים ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

11. אשר ל**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, הנאשם כבן 25, רווק, עבד כפחח רכב לפני מעצרו, ללא כל רישום פלילי, ללא שהפר את תנאי מעצר הבית לאורך חודשים ארוכים. הוא שהה במעצר ממש 4 ימים. הוא קיבל אחריות למעשים והצטער עליהם, והתרשמתו שדבריו כנים.

12. נוכח כל האמור, יש **למקם את הנאשם** בתחילת המתחם תוך התחשבות באופן החרג לחומרה שבו טופל התיק מבחינת עצם המעצר ועצם מעצר הבית לתקופה ארוכה (כאשר טיפול זה אכן היה מוצדק נוכח מכלול הנסיבות והחששות שנלוו להן). זהו מחיר שכבר שילם הנאשם, ולטעמי הוא די והותר בנסיבות העניין, ויש בו כדי להרתיע את הנאשם לעתיד לבוא.

גזירת הדין

13. לפיכך, מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 ימי מאסר כימי מעצרו. הנאשם סיים לרצות חלק זה של עונשו;
- ב. 5 חודשי מאסר וזאת על-תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יבצע כל עבירת החזקת סכין או אגרופן;
- ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הסכום יקוזז מן ההפקדה שבתיק למרות כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה ישולם הקנס עד ליום 1.9.2023. יתרות זכות יוחזרו למפקידים ככל שאין עיקולים.
- ד. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא להחזיק סכין או אגרופן בתוך שנתיים מהיום;

מורה על השמדת הסכין.

זכות ערעור כחוק.

מובהר כי התנאים המגבילים מבוטלים.

קנסות ופיצויים ניתן לשלם כעבור 3 ימים מיום מתן גזר הדין בחשבון המרכז לגביית קנסות בדרכים הבאות:

עמוד 3

• בכתובת www.eca.gov.il באתר

• בטלפון: *35592 או 073-2055000

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר בהצגת תעודת זהות בלבד

לא יונפקו שוברי תשלום.

ניתן לקזז מכל הפקדה שבתיק או בתיק קשור על אף הודעת עיקול. ככל שקיימות יתרות זכות ואין עיקולים ניתן להשיב למפקיד.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשפ"ג, 05 יוני 2023, במעמד הצדדים.